det saaledes de fleste Steder, at de skal have Hjælp til alt muligt. Hvorfor kan de ikke ogsaa godt lære at strikke eller sidde med et andet let Haandarbejde? Naar Far eller Mor en Vinteraften læser højt, da kan Smaapigerne sidde pænt stille med et Sytøj eller Strikketøj; men Drengene har svært ved at være rolige. Hvorfor? Fordi de ikke har deres Hænder sysselsat med noget.

Jeg har nylig læst i et Blad, at i en Skole for voksne Mænd i England var Eleverne inddelt i Hold, som skiftevis vartede op og vadskede op efter Frokost, 5-The og Aftensmad. Bladet tilføjede, »at denne Ordning gav dem en vis praktisk Færdighed, foruden et sundt Indblik i Husvæsenets Genvordigheder. Et Forhold, som sikkert maa tilskrives nogen Betydning for deres hjemlige Lykke, naar de engang selv sætter Bo«.

Og det er sikkert sandt nok, men jeg vil nu mene, at det mere bliver Hjemmenes Sag end Skolens, at lære Drengene at forstaa og værdsætte og lære noget af det huslige Arbejde. Jeg tror, at der i vor Tid er en Tilbøjelighed til at lægge altfor meget over paa Skolen af det Ansvar, som Hjemmene selv skulde tage op. Næsten alt skal lægges paa Skolen. Nu ved jeg vel, at der er de Hjem, som er saa daarligt økonomisk stillede, at de ikke kan tage sig af deres Børn, og ligesaa vel ved jeg, at der er saa daarlige Forældre, der mangler alle Betingelser for at kunne tale med deres Børn om det, som kan have Betydning for Børnene. Men til alle dem, der kan, vil jeg sige: »Læg dog ikke alting over paa Skolen, for ingen Specialist, ingen nok saa dygtig Skolepædagog kan tale saaledes med Børnene, som den Far eller Mor, der forstaar sine Børn og gerne selv vil paavirke dem.

Og lad Drengene saa vel som Pigerne forstaa, at de godt kan lette Arbejdet lidt for Mor, saa hun kan bevare sin Kraft, baade legemlig og aandelig til Børnene bliver store. Det er ikke godt for hende, at sætte alle Kræfter til paa det tidt trættende Husvæsen, hun kan ikke holde ud at arbejde fra Morgen til Aften, for hun trænger til at faa sin Aand udviklet ved Læsning og Samtale. For det er sandelig ikke nok for et Hjem, at Moderen kan faa Maden lavet, Huset holdt i Orden og Tøjet syet. Nej, hun maa ogsaa kunne give noget af sin aandelige Personlighed.

Marie Thulesen skriver i sidste Nr. af »Kvinden og Samfundet«, at den Stilling en Kvinde har som et Hjems Herskerinde, enten hun nu kaldes Husets Frue eller Konen i Huset, den giver hende i M. T.s Øjne en Værdighed og Magt, som en anden Stilling vanskelig vil give hende«.

Jeg vil dertil sige, at saa maa den Kvinde sandelig være en Personlighed, og det er der desværre saa mange Husmødre, som ikke er. Det er netop det, de skulde udvikles til at blive.

Marie Thulesen mener, at enhver Kvinde er født og baaren til Hjemmets Gerning. Det mener jeg ikke. Og lige saa herligt som det er at staa i et Hjem med alle Evner og Kræfter, for den, der egner sig til det, lige saa svært maa det være for den, hvis Evner og Kræfter gaar i en anden Retning. Og mon ikke den Lærerinde f. Eks., som med hele sin Sjæl gaar op i sin Gerning, mon ikke hun kan eje lige saa megen Værdighed som en Husmoder og mon ikke hun kan være født og baaren til den Gerning. Jo tilvisse! Og saaledes kan man blive ved. Enhver Gerning, ja lige ned til den allermindste, er lige værdig, naar den blot bliver udført i Trofasthed.

Dansk Kvindesamfund har været med til at faa Dørene aabne for alle dem, hvis Evner gik i de forskellige Retninger. Været med til at højne Kvindens Stilling baade i Familielivet og Samfundslivet, til Held for Kvinderne selv, saa de mere og mere er kommen til at staa som jævnbyrdige Personligheder, sammen med Mændene. Og jeg mener: Til Held for Samfundet og for Hjemmene med.

Men naar »Kvinden og Samfundet« slutter sin Artikel om Fru Lis Jakobsens Foredrag med de Ord, at Kvindens Arbejde og Opgave i Hjemmene vil blive mere og mere indskrænket, saa maa jeg sige: »Det vil jeg nødig tro, det tror jeg vilde blive til Skade for vort Folk. For de *fleste* Kvinder vil Hjemlivet vist blive deres rette Felt. Og fra de smaa Samfund skal det store hente sin Kraft, og det gælder om at flere og flere Hjem maa komme til at føle deres Ansvar og tage Opgaverne op. Men Alburum for Undtagelserne og Frihed for alle Evners Udfoldelse«.

Naar jeg nu har skrevet om, at vi skulde prøve paa at lære vore Børn at hjælpe til ved det huslige Arbejde, saa vil jeg tilføje, at det er selvfølgelig lettere